

EVIS HUDHËRA

**VËZHGIME SEMANTIKE TE MBIEMRAT PREJPJESORË NË
POEZINË E L. ÇIPËS**

Një nga mënyrat më prodhimtare të formimit të mbiemrave është ajo e prejardhjes me nyjëzim.¹ Si temë fjalëformuese e këtyre mbiemrave shërben pjesorja e foljeve. Pra semantikisht mbiemrat prejpjesorë shënojnë tiparin e rezultatit të veprimit të shprehur prej foljeve nga tema e së cilave formohen. Natyra e vërtetë e zhvillimit semantik të fjalëve dhe strukturave ligjëruese zbulohet duke filluar që nga lidhjet e para mes fjalëve drejt strukturave më të larta.² Ndaj e theksojmë se këta mbiemra mbartin kuptimet e foljeve përkatëse dhe i zhvillojnë më tej ato. Gjatë ligjërimit këta mbiemra krijojnë marrëdhënie semantike të niveleve të ndryshme. Në ligjërimit normal lindin struktura sintaksore minimale, ndërsa në ligjërimit poetik krijohen struktura komplekse dhe të shumëllojshme. Për të parë këtë proces kompleks dhe jetësor për pasurimin semantik të gjuhës, jo pa qëllim, kemi zgjedhur poezinë e poetit piluriot Lefter Çipa. Poezia e Lefter Çipës është një mundësi e madhe, ku mund të vështrohen sa më mirë marrëdhëniet semantike mes fjalëve, në të cilën strukturat ligjëruese kanë një mbështetje të madhe mbi bazën e gurrës popullore. Lefter Çipa konsiderohet si autori i papërsëritshëm i këngëve të vlerës së lartë artistike dhe muzikore si "Bejkë e bardhë", "Vijnë djemtë nëpër vapë", "Nga kjo baltë e kësaj toke", "Naim Shqipëria", "Shqipëri pse të qan syri", "Zoga kaçake në male", "Këngë kurbeti", "Vito Pëllumbesha", "Hënz e qiellit të gjerë", "Moj unaza gur jeshile", "O shokë vdekça nga kënga", "Lundroj në lundrën e këngës", "Kënga e manushaqes", etj.. Vargjet e poezisë dhe këngët e Lefter Çipës edhe te vdekurin e ngrënë nga varri. Ai ngelet poeti e vjershëtori që di të komunikojë me jetën, me natyrën, ashtu si dallga e detit komunikon me bregun, ashtu si suferina me malet, ashtu si tërbimi i dashurisë me zemrën dhe shpirtin e lulet shumëngjyrëshe. Lefter Çipa është monument i gjallë i vargut që të trondit nga gëzimi kur e lexon, të mahnit, kur e këndon të qetëson deri në prehje kur dëgjon këngën e tij. Ai lindi atje në Pilur, lart në male që të derdhte vargjet deri poshtë në brigjet e Jonit. Nuk ka jetë pa këngë dhe këngë pa jetë. Po Lefteri ta lehtëson jetën, vargu Lefterit është ilaç që të shëron, të emocionon, të ndez, të bën vetëm të dashurosh. Lefter Çipa është shqiptari i vogël në trup, por me dimensione të jashtëzakonshme shpirtërore, poetike e atdhetare. "...Emri i Lefter Çipës përfaqëson një individualitet të

¹ *Gramatika e gjuhës shqipe*, I, Tiranë, 1995, f. 195-196.

² A. Xhuvani, *Pjesorja në shqipet*, në "A. Xhuvani", *Vepra I*, Tiranë, 1980, f. 245.

fuqishëm të njohësit, vlerësuesit, bartësit, krijuesit, zhvilluesit dhe pasuruesit të mëtejshëm të krijimtarisë folklorike. Nga shqyrtimi i gjithë krijimtarisë së tij, përfshirë në folklor, figura e tij e spikatur mund të shërbejë si një shembull i gjallë, konkret dhe tipik për çdo studiues që kërkon të nxjerrë në pah aktet krijuese dhe qarkulluese të folklorit shqiptar...",- thekson prof. dr. Agron Xhagolli. Mbiemrat në poezinë e Çipës për vet faktin që janë në kufi mes krijimtarisë popullore dhe asaj të kultivuar kanë një denduri të madhe. Po ashtu edhe vet ana semantiko leksikore e tyre na bën që ti studiojmë thellë këta mbiemra në lidhje me fjalët dhe togjet e tjera³. Mbiemrat prejpjesorë e shkallëzojnë tiparin më shumë se njësitë e tjera dhe ky shkallëzim lehtëson krijimin e vlerave artistike jo vetëm shënuese por edhe shprehëse. Këto vlera në poezinë e Çipës i vëzhgojmë duke përfshirë kuptimet leksikore, sinoniminë dhe antoniminë e mbiemrave si dhe funksionet sintaksore që krijojnë ata në lidhje me fjalët e tjera.

A 1. Kuptimet leksikore të mbiemrat prejpjesorë në vëllimet poetike të L.Çipës.⁴ Duke pasur parasysh se këta mbiemra kanë lidhje të drejtpërdrejtë me foljen dhe konkretisht me pjesoren e foljes si element i paradigmes së saj e kuptojmë që tema fjalëformuese motivon dhe strukturën semantike të këtyre mbiemrave. Ata kanë kuptim pësor, vepror apo vetvetor njësoj si foljet prej të cilave janë formuar. **a.**⁵ Me kuptim pësor janë mbiemrat ë cilët janë formuar nga pjesoret e foljeve kalimtare si lajkos-e lajkatur; lëshoj – e lëshuar; kalit - e kalitur; mbush-e mbushur, ndez- e ndezur, etj., si: te **“Pranvera e lajkatur”** Moj pranverë **e lajkatur**, / pse veten e ke lëshuar, / nëpër zemra, nëpër duar, / me të gjithë **e dashuruar**.: **“Vatër e gëzuar”** Natë dimri, pranë zjarrit / rri mendoj e nis e shkruaj / me rrëmbim era e janarit / vjen nga deti **e lëshuar**: **“Kam zakonin e bilbilit”**, Sipër supeve plot këngë / Vjen prej shpirtit **të munduar** / ...Ndaj dhe me **qirinj të ndezur** / Apostujt, janë të gjallë; **Cuca e labërisë** ..brezat ballë barrikade / **të kalitur, të edukuar**.... / Krisma pushke e tinguj cule/ Shqipëri **e mbushur** me lule, etj.. **b.** Me kuptim vepror janë mbiemrat që janë formuar nga foljet jokalmimtare vapoje-vapuar; hesht-e heshtur; nxitoj- e nxituar; mungoj – e munguar, fle- e fjetur , nxitoj- e nxituar, etj. Nuk e di në ç`hije / ke qenë **e vapuar** / Nepërka e shkruar / ...Pse rri si **e heshtur** / pak si **e menduar** / nepërka e shkruar! Ti ke qenë **e qeshur**, / me mua ke luajtur, / nepërka e shkruar!: **Çobani shëndetgëzuar**, në trëndafili je veshur / plot shëndet **e buzëqeshur**, (**“Të shkel këmba lozonjare”**), Pse më shkon kaq **e nxituar** / fjalën që kemi thënë/vallë mos e ke harruar?: etj. Kuptimi pësor dallon nga ai veprori si: *që është dashuruar* kemi kuptimin

³ V. Memisha, *Studime për fjalën shqipe*, Tiranë, 2011, f. 143.

⁴ A. Dhimo, *Formimi i mbiemrave në gjuhën shqipe*, në “Çështje të gramatikës së shqipes së sotme”, II, Tiranë, 1975.

⁵ V. Memisha, *Studime për fjalën shqipe*, Tiranë, 2011, f. 20- 28.

pësor dhe *që ka buzëqeshur* kemi atë veprorin. Pra ka një lidhje të ngushtë derivues- derivat.

B. ⁶Të gjithë këta mbiemra poeti ynë i sjell në krijimet e tij me kuptime të figurshme dhe të abstraguara përvec dy rasteve tipike që na sjell në kuptimin e drejtpërdrejtë dhe konkret me mbiemrin **e nxituar**, **i palodhur**, **i ngritur**, **e zgjuar**. Në këto raste këta janë mbiemra që sillen brenda këtij konteksti dhe jo mbiemra të mirëfilltë. Pse më shkon kaq **e nxituar** / fjalën që kemi thënë/vallë mos e ke harruar?: Ku vete kaq **e nxituar** / pa folë e pa kuvënduar. Këto janë dy poezi të ndryshme te të cilat Çipa ka përdorur të njëjtën strukturë të shprehjes. “**Atje pranë zjarrit rashë me të dhe fjeta**.”, Se duke kënduar, bota qëndron **e zgjuar** / E Bukura e Dheut, na qenkej për mua: “**Vijnë djemtë nëpër vapë**”, Për atë që punon më shumë / **I palodhuri**, si lumë / që e lë jetën pa gjumë: “**Piluri shkëmb nga stërralli**”, fshat **i ngritur** majë malit, / O Pilur, shkëmb i stërrallit. Kuptimet e figurshme dhe të abstraguara i hasim në vargje të tilla ku bien në sy nuancat e reja kuptimore që kanë lindur. Përdorimi i kuptimeve të figurshme sjell dhe ngjyrimet emocionuese pozitive apo negative. Ka dhe mbiemra preppjesorë që i mbartin ngjyrimet emocionuese në strukturën e tyre si me ngjyrim negative **e inatosur**, **e xhindosur**, **ballëvrenjtur**, **e pangopur** etj. dhe me ngjyrim pozitiv **e gëzuar**, **e qeshur**, **sykulluar**, **faqelarë**, **vetullqeshur** etj. “**Hënë të humbi bukuria**”, Fije rreze **të pashuar** / Çke që qan porsi fëmija/ **ballëvrenjtur** n'ato male?: “**Natë e inatosur**”, Unë pres orën, duke pritur / Ti hedh borën si **e xhindur**. / Natë si e **verbuar**,verbuar e verbër. / Ç'pate ti me mua dhe vashë Violetën?: “**Largoma kollën me vetull**”, Ne të dy shumë do rrojmë / Perëndinë kemi **të qeshur**.: “**Natë e bukur**”, natë e bukur **sykulluar**, **faqelarë**, / dritë hëne **e kulluar** dheut ranë, / maja malesh **vetullqeshur** vesh po mbajnë, / zall e ujë **llërëpërveshur** gjokset lajnë.

C. ⁷Relacionet semantike të barasvlershmërisë, Çipa na i sjell në poezitë e tij nëpërmjet ligjërit të gjallë e të fuqishëm për të tipizuar më mirë mjediset e rrethanat. Ai është mjeshtër i sinonimeve kontekstuale kur krijojnë enumeracione për të shprehur gjendjen emocionale që vlon brenda shpirtit të tij artistik. Lidhjet semantike të pakushtëzuar të afrisë i përdor për të vënë më shumë në dukje forcën e tij shprehëse: **i ndezur** dhe **i pashuar**; **e zbukuruar** dhe **e stolisur**; **i vrarë** e **i shtrirë**, në gjumë e gjuhëprërë; **i stuhishëm- i rënkuar**; **inatzi-gjëmimlëshuar**, etj. Vëmë re se mbiemrat preppjesorë poeti ynë i vendos në sinonimi kontekstuale jo vetëm me të njëjtën klasë leksiko gramatikore. “**Në Çajup vajta njëherë**”, Mendtë e mia atje mbenë, / qenkej

⁶ V. Memisha, *Dukuri semantike gjatë formimit të mbiemrave preppjesorë në gjuhën shqipe*, Gjirokastër, 1990, f. 216.

⁷ V. Memisha, *Dukuri semantike gjatë formimit të mbiemrave preppjesorë në gjuhën shqipe*, Gjirokastër, 1999, f. 204.

Çajupi i bukur / lule më lule një flutur, / nëpër sheshe **i padukur e i zhdukur!**; “**28mijë yje**”, Shumë yje flakërojnë / në tokën **e lulëzuar** / në shekuj di ndriçojnë / të **ndezur e të pashuar....** Gjakun e zemrës ia dhatë kësaj toke **të nderuar**; “**Kush e merr vallen nxitur**”, Syzeza vetullangritur / gjithë dasmën ke mahnitur / obobo sa qenka rritur / **e zbukuruar dhe e stolisur..**; “**DHIMBJE**”, **JAM I VRARË E JAM I SHTRIRË / JAM I PRERË E JAM I MPIRË / JAM NE GJUMË E GJUHËPRERË / JAM PA EMËR E JAM NË ERË**; “**Detit në rënkim**”, i stuhishëm, / **i rënkuar**, / Inatzi/ **gjemimlëshuar...** Për tokën vec i lakmuar; “**DËGJO FJALËN E TË MADHIT**”, Fjala peshon si floriri, / Kur ta **thotë i munduari**, Është si fjalë engjëllimi, / Se është dhimbje nga **i dhembshuri**. / Gjersa **është e dhembshuruar**, / si pleqëria mbas djalërisë, / Veç është nder **i trashëguar**, / Rron i lumtur dhe pa frikë. / Ndaj thërrimen **e thërrmuar**, / Përmbi sofër kur ha drake; Kjo të jep shtatin, shtatin **e skalitur**, / Ajo të mbjell barin mbi nurin **e ndritur**, etj.

D. ⁸Relacionet semantike të kundërvënies ai na i sjell nëpërmjet mbiemrave prejpjesorë me kuptim mohor të cilët janë formuar me anë të parashtesës **–pa** duke krijuar kështu një kundërvënie përpjestimore. Në poezitë e tij spikatin gjithashtu jo vetëm sinonimet kontekstuale por edhe antonimet kontekstuale. Moj flakë e qiririt **ndezur**, / Të kërkoj po s’të kam gjetur, / Që ta kem botën **të qeshur**, / **Të qeshur dhe të pafjetur**, / Ike shpejt, na **le te etur**; “**Them të vete të mos vetë**”, Gjeta borë **të pashkelur** / gjeta lugje **ujërrjedhur** / gjeta pyje **gjetheçelur**/ gjeta stane sheshit **të derdhur**; “**Si shkëmb i këputur**”, O ti det **i fryrë**, / .. Lidh duart, **I LIDHUR**/o shpirt **I KËPUTUR!** / Nga **DHEMBJA E HIDHUR** / si **SHKËMB I PADUKUR** / ... Moj borë **e patretur** / ç’trim të paska shkelur?.....Hapet deti çahet guri / kur ngre krahun, lufton burri / burrë i lindur nga stërralli / na qenka Gjolekë labi; “**Shpirt rrëmbyse**”, Dëgjo ti fjalëlehtë / me gjurmë **të padiktuar**, / Unë t’i njoh hiletë, / ty, **syurbulluar...**; “**DHIMBJE**”,... / **JAM I URTË E I PANGOPUR/ JAM PAKËMBË E JAM PA DUAR / JAM I TRETUR, JAM I BLUAR...**; “**MBI VARR LULJA MOS TU THAFTË**”-Shpirtit të bukur të Lasgush Poradecit, i bukur **e shpirtpashuar**, / Shpirtin tënd ta mbaj në duar, / Se ç’më vjen çdo **ditë i zgjuar**, / Si një valë **e valëzuar**. / Moj ëndërr, penë **e pikuar**, / Qiriri me flakë **lëshuar**. “**NATË E BUKUR NATË HIMARE**”, Djemtë **të tundur** plot me hije, /...Djem **të pa martuar** kurrë; Mu largo ti dhimbje nga shpirti, / Se qenke veç dhëmbje **e dhembur**, etj. Njësitë që formohen te disa prej këtyre mbiemrave, si: **i ngopur- i pangopur, i martuar- i pamartuar, i fjetur - i pafjetur etj.**, antoniminë leksikore, mohimin leksikor, kurse pjesorja mbart mohimin gjuhësor pa fjetur, pa

⁸ J. Thomai, *Leksikologjia e gjuhës shqipe*, Tiranë, 2006, f. 158.

martuar, pa ngopur, çka shprehet dhe në funksionet e ndryshme që mbarten prej tyre.

DH. Në bazë të dendurisë së përdorimit, mbiemrat më të përdorur në poezinë e Çipës janë **e shkruar dhe e qeshur**. Ata dalin në grupe semantike të dallueshme si: O pëllumb, pëllumb **i shkruar** / s`di sesi qëndron i qetë? ...Që ta kem botën **të qeshur...** / herë **e qeshur** / herë e rëndë **“Nepërka e shkruar**, Sa lezet i ka kërraba / kërrabë e tija **e shkruar** / bërë vetë me ato duar, **Shqiponjë e shkruar**, etj.

E. ¹⁰Mbiemrat prejpjesorë vendosin marrëdhënie të larmishme. 1. Marrëdhëniet nënrenditëse i vërejmë në lidhjet sintagmatike ku mbiemrat prejpjesorë sillen në funksionin e përcaktorëve me përshtatje. **Nepërka e shkruar**; **“Trëndafil të më qëndrojtë”**, Djalë rëndë më godite / shpirt e zemër më ke shkoqur / Ti nga shpati im më ike / si një zog, një zog **i lodhur.....**Ndaj dhe zogjtë **të përлотur** / aty i ke ,aty pranë; ti moj botë si s`je ngopur? Unë vetë Akron ta kam falë!...; **“Lundëtar”**, Aty jam aty qëndroj / aty qesh, aty lundroj / lëre, o lundëtar, pse s`i dek / dallgë **e shtruar**, erë e lehtë; **Te Bejkë e bardhë** (vargje rapsodike), **“O moj culë e Labërisë”**, Këndo, Labëri, hidh valle / me shpirt e zemër **të gëzuar...**; **Shqiponjë e shkruar, gjak të kulluar**, **“Rrugë e malit moj e bardhë”**, vitet shkojnë e s`kanë të sosur... **djem e burra të armatosur**; **“Natë e inatosur”**, **“O lot i pasosur**, dhe ti gjak në deje,...Eja, o **sy i shkruar**, i pesti i vogël,; Zogjtë **të përлотur**, vijnë të rrinë pranë, / Moj vdekje **e pangopur**, kthema prapë të gjallë!; Ku merr këngën fati, dreqi është tërbuar, / me shpatë inati, ëngjëll **i coptuar**. **“Memo Metos”**, **O Memo, trim i sprovuar** / O pëllumb **i shkruar**, ëngjëll **i stolisur**, / Mos je zemëruar, tani që je rritur? 2. Ata vijnë në poezitë e shumta të Çipës edhe si kallëzues emërorë si:Ti ke qenë **e qeshur** ..Apo **je e etur**, / të është tharë buza?..... Shtrohu, mbaje veten / **Mos ji e rrembyer**: Nuk e di në ç`hije / ke qenë **e vapuar** / nepërka **e shkruar** /... / pse je **e ligështuar**,/nepërka **e shkruar**: S`kam përse të trëmbem, **s`kam qen kurrë i trembur**, / Prandaj dhe s`më dhëmbet **se do jem i qenur**; **“DHIMBJE”**, JAM I VRARË E JAM I SHTRIRË/JAM I PRERË E JAM I MPIRË / JAM NË GJUMË E GJUHËPRERË / JAM PA EMËR E JAM NË ERË / JAM I LODHUR E JAM I SHKOQUR / JAM I URTË E I PANGOPUR / JAM PAKËMBË E JAM PA DUAR / JAM I TRETUR, JAM I BLUAR / JAM I ZBULUAR NË ËNDËRR / JAM I FTOHUR GJAK E ZEMËR; Atë unë shumë **e doja**”,(Balladë)“Tim Biri, Akroqeranit” Zemra më është vlarë, shpirti pikëlluar / Për Akroqeranë, **jam i dëshpëruar, etj..** 3. Mbiemrat prejpjesorë vijnë edhe në funksionin e përcaktorit kallëzuesor të kryefjalës dhe të kallëzuesit si; Të shoh **të**

⁹ V. Memisha, *Dukuri semantike gjatë formimit të mbiemrave prejpjesorë në gjuhën shqipe*, Gjirokastër, 1990, f. 96.

¹⁰ J. Thomai, *Prejardhja semantike në gjuhën shqipe*, Tiranë, 1989, f. 83.

sëkëlldisur/ nepërka e shkruar; Që ta kem botën **të qeshur**, / shpërndan vetë ky lumi....; **“Largoma kollën me vetull”**, Ne të dy shumë do rojme / Perëndinë kemi **të qeshur**; **“Atje pranë zjarrit rashë me të dhe fjeta”**, Se duke kënduar, bota qëndron **e zgjuar** / E Bukura e Dheut, na qenkej për mua; **Pranvera e lajkatuar**, Mojt pranverë e lajkatuar, / pse veten e ke lëshuar, / nëpër zemra, nëpër duar, / me të gjithë **e dashuruar**; ...Flet vala diç më thotë / vijnë më rrethojnë zogjtë / me ta bashkë dhe lundëtari / vjen **i lodhur** nga tallazi; **“Ngjyra e shpirtit”**, **I pasuri** që s'ka **të ngopur** / mbetet pa dritë, e shikim në sy. / Mbetet një kalorës **i varur**, / si një udhëtar pa lavdi. / Dhe pas vdekjes **i përfalur** / pa gur mbi kokë, në tretësi; Guri si guri nuk tretet / ai mbetet **i gurosur**. / Lindja **e pavdekur** mbetet / sepse s'pranon **të rudhosur**; Seç e shikoj veten, veten **të sëmurë**, Dalngadal po tretet, po nuk trëmbem kurr, / Se dheu na krijoi ky dhe i bekuar, / Siç desh na gatoi ndaj edhe jetuam. / Jeta është e gjatë, jeta **s'ka të sosur**, / Nga kjo balta mjaltë jemi **të mjaltosur**, / Jemi engjëj drite, engjëj fluturimi, / Bij të mrrekullive dhe të bukurive. / Shpirti dhe shikimi **mbeten veç të zgjuar**, etj. 4. Kemi dhe pjesoret të cilat dalin në të njëjtat funksione sintaksore si mbiemrat e prejardhur prej tyre si përcaktorë, kallëzues emërorë apo përcaktor kallëzuesorë. Por autori i përdor vetëm pjesore për të ruajtur muzikalitetin e vargjeve të tij. Anën dot s'ja gjeta / Shtatë ditë me radhë / Shtatë pushë **lëshuar** / **Dredhur** përmesi / Mbi supe **kaluar**; Me to lidhej qejfi / O i vogli hënë-**ndenjur** / Gur i rëndë **e i pandenjur**; Zogjtë nëpër gjethe, **heshtur** qëndrojnë, / Këta zogj të bukur, në zi janë- thonë! / Me zemër **këputur**, ngushëllojnë babanë!; Gjurmë rehatin humba ,gëzim **pakësuar**. / Pa mundime s'mbetem, unë mundim-**rënduar**; etj. 5.Gjithashtu ai ka sjellë mbiemra prejpjesorë kontekstualë si **e mjaltosur**, **e vaposur**, **e rrugëtuar** etj. në funksione të ndryshme sintaksore si përcaktorë kallëzuesorë, kryefjalë, pra i ka emëruar këta mbiemra prejpjesorë apo dhe përcaktorë me përshtatje, si Në grusht shtrydhur, / Mojt Nina Katinë kthehu, / Mojt shpirt **ndritur** /. Aty do kesh bukurinë, / **Të pasosur**, / S'do ta harrosh vajzërinë, / **E mjaltosur** / Ku vetë nëna s'ta kurseu,; Ç'është vdekja **e rrugëtuar**, / veç më e lehtë nga mërgimi,“DËGJO FJALËN E TË MADHIT”, Fjala peshon si floriri, / Kur ta **thotë i munduari**, Është si fjalë engjëllimi, / Se është dhimbje nga **i dhembshuri**, etj. 6. ¹¹Ka krijuar mjaft kompozita ku është mbështetur në traditën popullore ku si gjymtyrë e dytë e tyre shërben një mbiemër prejpjesor; **sykulluar**, **llërëpërveshur**, **vetullqeshur**, **kokëkrisur**, **ballëhapur**, **gushëmbushur**, **gushë e llërëpandukur**, etj. si **“Natë e bukur”**, ... natë e bukur **sykulluar**, **faqelarë**, / dritë hënë **e kulluar** dheut ranë, / maja malesh **vetullqeshur** vesh po mbajnë, / zall e ujë **llërëpërveshur** gjokset lajnë; DHE

¹¹ K. Cipo *Rreth disa kompozitave* në “Studime mbi leksikun dhe mbi formimin e fjalëve në gjuhën shqipe”, I, Tiranë, 1972, f. 62.

NË VDEKSH DO NGRIHESH PRAPË- Baladë - (Kushtuar këngëtares magjike të polifonisë, mbretëreshës së Bregut dhe në tërësi Polifonisë Shqiptare, Katina Mërkuri (Muço), ajo që kurorëzoi madhësitë e perëndishme nëpërmjet interpretimit klasik me grupin famëmadh të Pilurit për 40 vjet rresht). Ty Zoti të ka skalitur, / Veç për këngë, / Për Pilurin **kokëkrisur...** Ku rrëmben qiejt flaka, **Yjembushur**.; O moj bujkesha e fshatit / kur më del **llërëpërveshur** / sa lezet që i jep shtatit / kur shkon me buzë të qeshur; “**Tek këndojnë djemtë**”, Vinte **faqeskuqur, faqe e gushëmbushur**, / **Gush' e llërë pandukur**, me shpirt të këputur; “**Do fshihem tek kënga**”, Baladë testamentale për Pilurin, Viti plot me borë, bora përmbi Pilur, / Ditët seç lotojnë, netët **me shpirthidhur, etj.** Vërejme produktivitetin fjalëformues të këtyre mbiemrave edhe në poezinë e Çipës, në poezinë e bregdetit jugor.¹² Mbiemrat si: vetullqeshur = vetull + e qeshur, llërëpandukur = llërë + e pandukur, gushëmbushur = gushë + e mbushur etj. i shohim nga kuptimi i gjymtyrës së dytë që në rastin tonë është mbiemri preppjesor i cili lidhet drejtpërdrejt me gjymtyrën drejtuese në kuptimet e figurshme. Mbiemri shënon një tipar të figurshëm të emrit.

¹² V. Memisha, *Dukuri semantike gjatë formimit të mbiemrave preppjesorë në gjuhën shqipe*, Gjirokastër, 1999, f. 74.

